

اثربخشی مشاوره گروهی رشدمحور بر رضایت زناشویی زنان و اثر غیرمستقیم بر رضایت زناشویی همسران

z.bouzhmehrani@ut.ac.ir

زهرا بوزمهرانی / کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشگاه تهران، تهران، ایران

hbahrami@ut.ac.ir

کهادی بهرامی احسان / استاد گروه روان‌شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

yaser.madani@ut.ac.ir

یاسر مدنی / استادیار دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

f.fayyaz@alzahra.ac.ir

فاطمه فیاض / استادیار گروه روان‌شناسی و علوم تربیتی، پژوهشکده زنان، دانشگاه الزهرا^{تهران}، تهران، ایران

دریافت: ۱۳۹۷/۰۸/۲۶ – پذیرش: ۱۳۹۸/۰۱/۱۰

چکیده

با توجه به رشد روزافزون آمارهای رسمی طلاق و آمارهای غیررسمی طلاق عاطفی و نارضایتی زوجین در دنیای امروز، جهان، نیاز به تحولی جدی در حوزه‌های نظری به عنوان ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. اکنون زمان آن رسیده تا با چشم‌اندازی متفاوت بهبود روابط زناشویی را پیگیری کرد. هدف این پژوهش، تعیین اثربخشی مشاوره گروهی رشدمحور، بر پژوهش رضایت زناشویی زن و اثر غیرمستقیم آن بر افزایش رضایت زناشویی همسران آنها بود. روش پژوهش، شبه‌آزمایشی و از نوع طرح دوگروهی ناهمسان با پیش‌آزمون – پس‌آزمون و گروه گواه بود. بخشی از نمونه‌ها، شامل ۳۰ نفر زن متاهل و داوطلب در سنین ۳۰ تا ۴۰ سال بودند که گروه آزمایش در ۹۰ دقیقه مشاوره گروهی رشدمحور، به مدت ۱۲ جلسه شرکت کرده و پرسشنامه رضایت زناشویی را طی دو مرحله پیش‌آزمون – پس‌آزمون، تکمیل کردند. بخش دیگر نمونه‌ها، همسران این زنان بودند که تنها پرسشنامه رضایت زناشویی را در همین دو مرحله پاسخ دادند. یافته‌ها حاکی از این است که مشاوره گروهی رشدمحور، بر رضایت زناشویی زنان و رضایت زناشویی همسران آنها، با استفاده از تحلیل کوواریانس معنادار شد. همچنین، ارتباط بین رضایت زناشویی زنان و رضایت زناشویی مردان و از طریق آزمون همبستگی پیرسون معنادار شد. در نتیجه، به نظر می‌رسد بتوان با به کارگیری بسته مشاوره گروهی رشدمحور، که بر پایه تدبیر بر سوره‌هایی از قرآن کریم و فطرت الهی تمام انسان‌ها ساخته شده، ضمن بهبود، زمینه افزایش رضایت زناشویی و استحکام خانواده را فراهم آورد.

کلیدواژه‌ها: مشاوره گروهی رشدمحور، رضایت زناشویی زنان، رضایت زناشویی همسران.

مقدمه

رضایت زناشویی، نشانگر استحکام و کارابی نظام خانواده است و سعادت و سلامت خانواده، به وجود ارتباطات سالم و بالنده زوجین وابسته است، چنان‌که پایه خانواده از استحکام لازم برخوردار نباشد، پیام منفی آن، انواع مشکلات جسمی و روانی برای اعضا است (ر.ک: ستیر، ۱۳۸۴). رضایت یک فرد از زندگی زناشویی، بهمترّله رضایت وی از خانواده است و رضایت از خانواده، به معنای رضایت از زندگی است. در نتیجه، مسیر رشد و کمال و پیشرفت مادی و معنوی جامعه را روشن و آسان می‌کند (ادلی و رذوان، ۲۰۱۰). دیدگاه درمان زناشویی در خلال دهه ۱۹۵۰، به عنوان اولین دیدگاه‌ها در زمینه رضایت زناشویی، علت اصلی بسیاری از مشکلات بین زوجین را اختلال در بافت ارتباطی بیان کردند (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۱۳۸۹، ص ۱۰۹). تحقیقات نشان می‌دهد که کیفیت ارتباط زوجین، به‌ویژه آموزش مهارت‌های ارتباطی، یک عامل پیش‌بینی‌کننده و عاملی مؤثر در افزایش رضایت زناشویی است (پروین و همکاران، ۱۳۹۳؛ پورحیدری و همکاران، ۱۳۹۲؛ عباسی و همکاران، ۱۳۹۰). بالی و همکاران (۲۰۱۰) معتقدند: رضایت و سازگاری زناشویی، فرایندی است که الگوهای رفتاری زوجین برای افزایش رضایت زناشویی، باید تعییر و اصلاح شود. این فرایند یا به صورت فردی و یا با همکاری زوجین صورت می‌گیرد. ایجاد رابطه صمیمی و تلاش در جهت حفظ آن و ارضای نیازهای روانی و عاطفی در روابط زناشویی، نیازمند یادگیری مهارت و هنر است. برای رسیدن به این مقصود، علاوه بر دارا بودن سلامت روانی و تجارت اولیه، افراد نیازمند داشتن نگرش منطقی، کسب مهارت‌ها و انجام وظایف خاصی هستند (میرزاده و مرادی، ۱۳۹۵). باید نگرش، مهارت‌های ارتباطی و وظایف افراد در نقش‌های مختلف، براساس معیارهای الهی و مؤکد قرآن کریم مشخص شود که در پروتکل مشاوره گروهی رشدمحور، گنجانده شده است.

در پژوهشی که طی بررسی طولی بیست ساله، ۱۱۲ زوج انجام گرفت، کیفیت رابطه زناشویی مبنی بر نارضایتی زناشویی و عدم شادابی، عامل پیش‌بینی‌کننده اصلی طلاق زوجین شناخته شد و این نارضایتی‌ها زمینه‌تنش‌ها در روابط والد - فرزند را ایجاد می‌کند (ویکر، ۲۰۱۳). در حالی که سازگاری و رضایت زناشویی، از شاخص‌های مهم یک ازدواج موفق، بقا و سلامت خانواده به حساب می‌آید (لیترینگر و گوردن، ۲۰۰۵). مطالعات دیگری که به صورت طولی در زمینه طلاق صورت گرفته، نشان می‌دهد که در قرن نوزدهم، تنها حدود ۵ درصد از ازدواج‌ها به طلاق منجر می‌شد، ولی امروزه در قرن بیستم این رقم به ۵۰ درصد رسیده که یکی از عوامل آن، افزایش انتظارات شخص از ازدواج است (پروین و همکاران، ۱۳۹۱). آمارهای ازدواج و طلاق کشورهای مختلف جهان، که در سایت ویکی پدیا (دانشنامه آزاد) آمده، گویای آن است که نرخ ازدواج و طلاق در کشور آمریکا، در سال ۲۰۱۴ از هر ۶/۹ ازدواج ۳/۲ طلاق است؛ یعنی ۴۶ درصد از ازدواج‌ها تا سال ۲۰۱۳ به طلاق منجر شده است. در کشور انگلیس نیز ۴۲ درصد از ازدواج‌ها در سال ۲۰۱۵ به طلاق منجر شده است. این امر حاکی از بالابودن نرخ طلاق در کل جهان است. آمارهای سازمان ثبت احوال کشور

ما نیز در باب نرخ ازدواج و طلاق به طور سالیانه، در سال ۱۳۸۸ نسبت ازدواج به طلاق را ۷/۱ نشان می‌دهد. در حالی که این رقم، همچنان در حال کاهش است و در نه ماهه اول سال ۱۳۹۵، آمارها رقم ۳/۹ نشان می‌دهند؛ بدین معنا که تقریباً از هر ۳ ازدواج، یکی از آنها به جدایی منجر شده است. در کنار این آمارهایی که از مجامع رسمی اعلام می‌شود، آمارهای غیررسمی از نارضایتی‌های زناشویی و روابط زناشویی سرد عاطفی وجود دارد. روابطی که عنوان طلاق عاطفی را بر خود نهاده است، دغدغه‌ای است برای افرادی که این شرایط را برای پیشرفت، سلامت و استحکام نظام خانواده و رسیدن به جامعه والای انسانی برنمی‌تابند. برای رسیدن به تربیت و پرورش خود و جبران کمبودهای وجودی، به واسطه ازدواج در اسلام برای رابطه‌های زناشویی و ظایف طرفین حريم و حدود الهی مشخص شده است (ر.ک: سوزنچی، ۱۳۹۴). امیرمؤمنان علیؑ نیز در *نهج‌البلاغه*، در باب اهمیت رجوع به قرآن و یافتن علم یقینی می‌فرمایند: «قرآن کتاب خداست. از آن بخواهید تا سخن بگوید و هرگز سخن نگوید، اما من شما را از آن خبر می‌دهم. بدانید در قرآن علم آینده و حدیث گذشته است. درد شما را درمان است و راه سامان دادن به کار شما است» (نهج‌البلاغه، خطبه، ۱۹۸). همچنین، خداوند می‌فرمایند: «وَنَزَّلْ مِنَ الْقُرْآنَ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا» (اسراء: ۸۲)؛ بدین معنی که و ما آنچه را برای مؤمنان مایه درمان و رحمت است، از قرآن نازل می‌کنیم. ولی ستمکاران را جز زیان نمی‌افزاید. براین‌اساس، محققان طبق اصول قاعده‌مند روش‌شناسی و تدبیر، براساس آیات قرآن کریم، به صورت بنیادی و دقیق، مبانی نظریات قرآنی در حوزه روان‌شناسی اسلامی را پی‌ریزی کردن.

بهرامی احسان و همکاران (۱۳۹۲ و ۱۳۹۵)، طبق پژوهش‌های گستره‌ای، شش مدل افسردگی را براساس آیات، برخی از سوره‌های قرآن کریم مفهوم پردازی کرده‌اند که شامل افسردگی تطفیفی (مطففين: ۱-۳۶)، افسردگی سرشکستگی (غاشیه: ۱-۲۶)، افسردگی مقایسه‌ای - انزواطلبانه (عبس: ۱-۴۲)، افسردگی ولايت‌ستيزی (محمد: ۱-۳۸)، افسردگی معنوی (طه: ۱۱۲-۱۳۵) و افسردگی ناشی از حقارت (فجر: ۱-۳۰) شده و در مطالعات کمی نیز همه شش عامل به عنوان عوامل مستقل تأیید شده‌اند (فیاض و همکاران، ۱۳۹۴) درمان هریک از انواع شش گانه افسردگی، موجب بهبود روابط افراد می‌شود؛ بهبود افسردگی سرشکستگی، بهبود رابطه با خود، افسردگی معنوی؛ بهبود رابطه با خدا؛ افسردگی تطفیفی؛ بهبود رابطه‌های حق و تکلیفی، افسردگی ناشی از حقارت؛ بهبود رابطه با پدیده‌ها، افسردگی ولايت‌ستيزی؛ بهبود رابطه با ولی و مرجع باید و نباید، افسردگی مقایسه‌ای انزواطلبانه و بهبود رابطه با دوستان می‌شود (فیاض و اخوت، ۱۳۹۷، ص ۳۶-۳۷). به ترتیب، هریک از انواع افسردگی در طی درمان احساس شکست، پوچی و ناکامی، احساس شرم و حقارت، احساس بیچارگی، احساس حسادت، مقایسه و حسرت، احساس خشم، کینه و انتقام و احساس لجاجت و ترس را کاهش می‌دهد.

مبانی مباحث نظری، بنیادی و اجرایی، بسته مشاوره گروهی رشدمحور را درمان‌های قرآنی، برای انواع افسردگی از منظر قرآن می‌داند. از دیگر مشخصه‌های این درمان قرآنی، تبیین اهداف کلی، اهداف جزئی، رهبری مشاوره گروهی و تأکیدات جلسه درمان و...، براساس آیات نورانی قرآن است (فیاض، ۱۳۹۶، ص ۲۸۷-۲۹۰). بسته مشاوره گروهی رشدمحور، متناسب با سرشت فطری هر انسانی ساخته شده که می‌تواند در جوامع مختلف اجرا شده و اثرگذاری عمیق‌تر و پایدارتری داشته باشد این بسته به انسان کمک می‌کند که بتواند در زندگی خود، همیشه به بهترین شکل ممکن، در نقش‌های متفاوت، عمل و رفتار کند. در نهایت، با توجه به اثرگذاری که بر روابط فردی و بین‌فردی انسان می‌گذارد موجب رشد مرحله‌ای و حقیقی در مسیر حق و هدایت شود. در واقع انسان‌ها به اندازه فاصله‌ای که از مسیر هدایتی خود می‌گیرند، از رشد و شکوفایی دورتر و به انواع درگیری‌ها و آسیب‌ها در زندگی دچار می‌شوند. نارضایتی در روابط زوجین، یکی از نتایج آن است.

در باب اهمیت حضور زنان در خانواده و جامعه، براساس آیه ۳۴ سوره «نساء»، خداوند با توجه به عقلانیت، عواطف و محبت زنان، چهار نوع نقش برای آنها تعیین کرده که باید در مسیر ایفای این نقش‌ها قرار گیرد.

۱. صالحات: شایستگی او در کلام، گفتار، رفتار و اخلاقش، به شیرینی متبلور شده و دیگران را نیز می‌تواند در این مسیر صالح کرده و با خود همراه کند و در نهایت، زمینه اصلاح خود، خانواده و جامعه را فراهم می‌کند.

۲. قانتات: نماد بندگی است؛ قنوت یعنی توجه او فقط به خداست و به‌واسطه اثرگذاری که در نهاد او قرار داده شده می‌تواند همسر خود را نیز آسمانی کند، به طوری که آنها نیز مطیع امر الهی شوند.

۳. ریحانه: بدین معنا که اهل روح و روحیه‌بخش هنرمندانه به مرد است که او را به سمت علم، کار و عبادت مشتاق کند؛ چراکه زن انگیزه دارد و مرد توان، همین امر آنها را به کمال نزدیک می‌کند.

۴. حافظات: بدین معنا که زن بتواند در کنار حفظ ارزش‌های درونی خودش، مستقیم در خانواده و غیرمستقیم در جامعه از ارزش‌های الهی پاسداری کند (غفرانی، منتشرنشده). ارزش و جایگاه زن تا به گونه‌ای است که پیامبر اکرم ﷺ می‌فرمایند: «میزان نزدیکی و قرب مرد به خدا، به اندازه میزان احترام و ارزشی است که برای زن قائل شده است. بنابراین، زن نشانه و نشانی خدا است (غفرانی، ۱۳۹۶، ص ۴۷). زنان به‌طور فطری، طالب کمال نیز هستند و نسبت به ضعف‌ها و قدرت‌های شخصیت خود، آگاهی داشته و دارای بصیرت هستند و به کنترل خصوصیات روحی خود، در شرایط و موقعیت‌های مختلف تمایل دارند (ر.ک: سادات، ۱۳۶۱). بنابراین، ویژگی‌ها و شرایط، زنان به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شده، چراکه نسبت به اصلاح خود و قرار گرفتن در مسیر رشد علاقه بیشتری دارند و زمینه دریافت و اثربخشی بیشتر و در مقابل، اثرگذاری فزون‌تر در آنها وجود دارد. یافته‌های پژوهشی نیز شان می‌دهد که تعهد خانم‌ها به انجام دستورات دینی و قرآنی بیشتر و متناسب با آن، زنان نسبت به مردان رضایت‌ناشویی بالاتری دارند (آقابور و همکاران، ۱۳۹۰). در باب تأثیر زوجین بر یکدیگر، رویکرد درمان زناشویی بر این

نکته تأکید بسیار می کند که به آسانی یک همسر، می تواند موجب آسیب روانی یا رفتار نشانه ای در طرف مقابل شود (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۱۳۸۹، ص ۱۰۹). اثر متقابل زوجین از یکدیگر در مشاهدات لسلی (۱۹۸۸)، در باب خانواده درمانی سیستمی نیز تأیید شده است (همان). بنابراین، با توجه به اثربذیری اعضا از یکدیگر و نقش بر جسته زن، بخشنی از احساس رضایت یا عدم رضایت زناشویی مردان، در گرو احساس رضایتمدی یا نارضایتی زنان قرار دارد. می توان از طریق افزایش رضایت زناشویی زنان، میزان رضایت زناشویی مردان را نیز افزایش داد. از آنجاکه زنان به نیازهای عاطفی و احساسی خود اهمیت بسیار زیادی می دهند، به همین دلیل نخستین کسی که احساس نارضایتی می کند، معمولاً زن خانواده است. مرد خانواده پس از نارضایتی همسرش، به نارضایتی می رسد (گری، ۱۳۸۹، ص ۶۸) براین اساس، احتمال اینکه رضایت همسر پس از رضایتمدی زن افزایش یابد، تقویت و فرضیه اثربذیری رضایت زناشویی مردان، در پی رضایت زناشویی و افزایش رشد زنان شکل می گیرد.

این بسته مشاوره گروهی، زیرمجموعه درمان های معنوی، مذهبی قرار دارد و مطالعاتی نیز در باب همبستگی و ارتباط معنادار بین تقيیدات معنوی (احمدی و همکاران، ۱۳۸۵)، نگرش مذهبی (خدایاری فرد و همکاران، ۱۳۸۶)، جهت گیری مذهبی درونی (حسینی نسب و همکاران، ۱۳۸۸) و تعهد به دستورات قرآنی (آقاپور و همکاران، ۱۳۹۰)، معنویت و اعمال مذهبی (فینچام و همکاران، ۲۰۰۸)، مؤلفه های ایمان مانند بخشدگی، صبر و گذشت (ر.ک: زهتاب نجفی، ۱۳۸۸) با رضایت زناشویی زوجین صورت گرفته است. پژوهش های دیگری نیز با برگزاری جلسات زوج درمانی، با محوریت مشاوره اسلامی، بر خوش بینی (حیرت و همکاران، ۱۳۹۰)، صمیمت جنسی و رضایت زناشویی زوجین را افزایش دادند (دانش، ۱۳۸۹؛ حسینی زند و همکاران، ۱۳۹۱). همچنین، در پژوهشی که مارش و دلاس (۲۰۰۱)، بر روی زوج های رومی دارای مذهب کاتولیک نیز انجام دادند، حاکی از اثر بالقوه اعتقادات و باورهای مذهبی، بر کنترل خشم و وقایع استرس زای زندگی و اختلافات زناشویی دارد. پرسler (۲۰۱۴)، نیز طی بررسی رابطه دین داری با صمیمت و سازگاری زناشویی، دریافت که فعالیت های مذهبی شخصی و حضور در کلیسا با صمیمت معنوی، عاطفی و جنسی و نیز سازگاری زناشویی، رابطه مثبت و معنادار دارد. مایر (۲۰۱۵)، در پژوهشی با عنوان بررسی رابطه نماز و بخشش با دلیستگی به خدا، دلیستگی در روابط عاشقانه و رضایت زناشویی زوجین، به این نتیجه رسید که نماز و بخشش، رابطه بین دلیستگی به خدا و رضایت زناشویی را میانجی گری می کند. براین اساس، در این پژوهش، استفاده از طرح مشاوره ای برای ارزیابی تغییر وضعیت زوجین، از لحاظ رضایتمدی زناشویی مورد توجه قرار گرفته است. پژوهشگرانی نظری مارش و دلاس (۲۰۰۱)، تصریح می کنند که ارتباط با خدا می تواند فاصله بین زوجین را پر کند. در نتیجه، روابط زناشویی را تحت تأثیر خود قرار دهد. همچنین، بیان می کنند که در زوج های مذهبی نیز قلمرو معنویات، می تواند نظام های بیولوژیکی، روان شناختی و سایر قلمروهای روابط بین فردی را تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین، با استناد به تحقیقات صورت گرفته، مهم ترین هدف این

پژوهش، بررسی این مسئله است که آیا مشاوره گروهی رشدمحور، در افزایش رضایت زناشویی زنان مؤثر است؟ همچنین آیا مشاوره گروهی رشدمحور، در افزایش رضایت زناشویی همسران مؤثر است؟ هدف دیگر این پژوهش، این است که آیا میان رضایت زناشویی زنان، با رضایت زناشویی مردان رابطه وجود دارد؟

روش پژوهش

طرح این پژوهش حاضر، کاربردی و شباهزماشی بود. در این پژوهش، از طرح پیش‌آزمون، با گروه گواه استفاده شده بود (ر.ک: بازرگان و همکاران، ۱۳۸۳). جامعه آماری پژوهش، شامل ۳۰ نفر از زنان ۳۰ تا ۴۰ ساله و داوطلب شرکت در جلسات بودند که مشکل روان‌شناختی خاصی نداشته و حداقل مدرک تحصیلی خود و همسرانشان دیپلم بود. با همسر خود زندگی کرده و حداقل ۱۰ سال از ازدواج آنها گذشته است. همه نمونه‌ها، حداقل یک دختر دبستانی داشتند که در دبستان دخترانه دوره دوم حضرت معصومه علیها السلام، منطقه چهارده تهران، در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ در حال تحصیل بودند. از بین دبستان‌های دخترانه منطقه چهارده تهران، دبستان دوره دوم حضرت معصومه علیها السلام، به صورت تصادفی انتخاب شد. از بین ۱۰۰ مادری که داوطلب شرکت در جلسات مشاوره گروهی رشدمحور بودند، ۱۵ نفر به صورت تصادفی به عنوان گروه آزمایش و ۱۵ نفر به عنوان گروه کنترل در این پژوهش شرکت کردند. گروه آزمایش و کنترل، ضمن شرکت در جلسات، طی دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون نیز به پرسشنامه رضایت زناشویی پاسخ دادند. در کنار آنها، همسرانشان نیز فقط با تکمیل کردن پرسشنامه رضایت زناشویی طی همین دو مرحله، در پژوهش حضور داشتند. پرسشنامه‌های پژوهش طی دو مرحله، مرحله اول پیش از برگزاری جلسات مشاوره گروهی و مرحله دوم، پس از اجرای آخرین جلسه تکمیل شد.

شاخص رضایت زناشویی

این پرسشنامه، در سال ۱۹۹۲ توسط هودسن تهیه شده است. «شاخص رضایت زناشویی» یک ابزار ۲۵ سؤالی است که برای اندازه‌گیری میزان، شدت یا دامنه مشکلات زن یا شوهر، در رابطه زناشویی تدوین شده است. نمره بالاتر این مقیاس، بیانگر شدت و یا دامنه بیشتر مشکلات است. این شاخص، دارای دو نقطه برش است. یکی نمره (+۵)، که نمرات کمتر از آن، نشانه عدم مشکلات بالینی رابطه است. نمرات بیش از ۳۰ دلالت بر وجود مشکلات بالینی قابل ملاحظه است. دومین نمره برش، ۷۰، است. نمرات بالاتر از ۷۰ تقریباً همیشه نشانه این است که مراجع دچار استرس شدید است و احتمال تصور یا استفاده از نوعی خشونت، برای حل مشکلات را می‌توان به صراحت لحاظ کرد (ثابی، ۱۳۸۷، ص ۴۵). پایایی این پرسشنامه از نظر سازنده اصلی آن، ۹۶٪. به دست آمده است (همان، ص ۴۳). آریامنش و همکاران (۱۳۹۲)، در پژوهش خود پایایی این

پرسشنامه را با اجرای اولیه، بر روی ۲۰ زوج و تحلیل از طریق آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۱ اعلام کردند که پایابی خوبی به شمار می‌رود. شاخص رضایت زناشویی هودسن، روابی همزمان بسیار خوبی دارد که با آزمون سازگاری زناشویی لاک والاوس، همبستگی معناداری نشان می‌دهد. همچنین این شاخص، برای تمایز کردن زوج‌های مشکل دار و زوج‌های ظاهراً بدون مشکل، از روابی بسیار خوب و بامعنایی برخوردار است. علت منفی بودن ضریب همبستگی این است که در شاخص رضایت زناشویی هودسن، نمرات بالا نشانه رضایت زناشویی پایین است و در انریچ نمرات بالا نشان دهنده رضایت زناشویی بالاست که این همبستگی، نشانه روابی مناسب پرسشنامه هودسن است (همان، ص ۴۵).

فرایند اجرای پژوهش: نمونه‌های شرکت‌کننده در این مطالعه، تعهد دادند که در تمام طول دورهٔ پژوهش حضور داشته باشند. پس از انتخاب نمونه‌ها، براساس سن ۳۰ تا ۴۰ سال، تحصیلات حداقل دیپلم، نداشتن هرگونه مشکل روان‌شناختی و داشتن حداقل یک فرزند دختر ۱۰ ساله و حداقل ۱۰ سال زندگی مشترک، حضور روزانه مرد در منزل، انتساب آنها در دو گروه آزمایش و گواه انجام گرفت. پیش از آغاز جلسات، افراد هر دو گروه، پرسشنامه رضایت زناشویی را تکمیل کرده و همین پرسشنامه را برای تکمیل برای همسرانشان دریافت کردند. در ابتدای جلسهٔ اول، پرسشنامه‌های همسران، از هر دو گروه جمع‌آوری شد. ۱۲ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای، این کارگاه به مدت ۳ ماه برگزار شد و پس از پایان جلسهٔ آخر، پرسشنامه‌های پژوهش ارائه و در جلسهٔ بعد، پرسشنامه‌های همسران جمع‌آوری شد. سرفصل‌ها و محتوای جلسات مشاوره گروهی رشدمحور بر پایهٔ روابط زناشویی و بر مبنای مبانی نظری افسرده‌گی، از منظر قرآن تهیه شده که خلاصه جلسات آن، در جدول زیر توضیح داده شده است.

محتوای کلی بسته مشاوره گروهی رشدمحور، به شرح زیر است:

جلسهٔ اول و دوم: (درمان افسرده‌گی سرشکستگی با هدف برنامه‌ریزی در تعادل عمل و هدف با محوریت رشد در روابط و هماهنگی عمل با اهداف غایی): الف. توضیح عجله – کندي، به عنوان محور مهم تجربه نارضایتی بخصوص در روابط زوجین به صورت مشارکتی؛ ب. اجرای فعالیت بررسی فاصله آرزوها و رفتارها در گروه؛ ج. به بحث گذاشتن سؤال علت نارضایتی و حتی افسرده‌گی افرادی که به اهداف خود رسیده‌اند و موضوع اهداف پایدار و نایدار در زندگی و آشنایی با اهمیت و ویژگی‌های مقاصد پایدار در زندگی؛ د. توضیح خلاصه‌ای از سه لایهٔ مهم برنامه‌ریزی شامل مقاصد، اهداف و برنامه‌ها و تنظیم سه لایهٔ برنامه‌ریزی با محوریت رشد در روابط زناشویی.

جلسهٔ سوم و چهارم درمان افسرده‌گی حقارتی، با هدف شناخت و بازسازی تکیه‌گاه‌های باوری: ۱. بحث گروهی در مورد میزان موفقیت در اجرای برنامه‌ها و بررسی عوامل شکست یا موفقیت در برنامه‌ریزی، از نگاه اعضاء؛ ۲. بحث گروهی در پاسخ به پرسش بیان تجربه موقعیت‌های نوسانی در زندگی و نوسانات خلقی، در مواجهه با رخدادهای زندگی و بررسی علت اصلی به وجود آمدن نوسانات خلقی؛ ۳. نشان دادن انواع درخت باورها و تبیین دلایل وابستگی

هیجانات فرد، به شرایط بیرونی و نه درونی، از طریق تمثیل درخت باورها؛^۴ تأکید بر اهمیت تغییر مبنایها و تکیه گاههای پوشالی، به تکیه گاههای حقیقی و مطمئن (دینی، عقلی، فطری)، براساس نتیجه‌گیری از بحث درخت باورها؛^۵ کشف مبنای ارزشمندی پوشالی در خود؛^۶ توضیح تکمیلی در مورد اهمیت اعتباریات و باورهای پوشالی، برای فرد و در نتیجه، تجربه خلق نوسانی و احساس بی‌ازشی؛^۷ گفت‌و‌گو پیرامون تجربه افراد در مورد توانمندی‌هایی که در موقعیت‌های سخت کشف و ظاهر می‌شوند؛^۸ نوشتن مبنای ارزشمندی خود و بررسی اعتباری یا حقیقی بودن؛^۹ یادداشت چندین مبنای حقیقی برای عمل، در موقعیت‌های بحرانی در رابطه با همسر.

جلسه پنجم و ششم (افسردگی معنوی با هدف آشنایی و فراگیری ذکر و معنویت، در گستره زندگی فرد و معنویت‌افزایی در افکار و اعمال ذاکرانه در ارتباط با همسر): بررسی موضوعات مادی‌گرایانه به صورت فردی و گروهی، که منجر به اختلاف در زندگی زناشویی می‌شود؛^۲ نشان دادن باورهای مهم برگرفته از سوره مبارکه «طه»، برای سبک زندگی قرآنی؛^۳ توضیح در مورد بعد فطری و روحانی انسان و لزوم ارتباط و اتصال با خدا، به‌واسطه اعمال ذاکرانه؛^۴ نوشتن رفتارهای ذاکرانه که موجب نزدیکی به خدا خواهد شد؛ از نگاه هر فرد و برنامه‌ریزی برای اجرا؛^۵ بیان گزارشی از تغییرات خود و میزان تغییر سبک زندگی؛^۶ بیان تجربیات مثبت اعمال ذاکرانه افراد و اثر آن بر زندگی زناشویی، در موقعیت‌های مختلف.

جلسه هفتم و هشتم (افسردگی انزواجی با هدف آگاهی از ملاک‌های اعتباری یا حقیقی در روابط و اصلاح آنها براساس معیار سعی و خشیت):^۱ ۱. بحث گروهی پیرامون معیار برقراری و قطع رابطه در محیط خانوادگی، یا دوستانه؛^۲ تبیین خطاها شناختی برای قضاوت در مورد افراد و بیان تجربیات در گروه؛^۳ معرفی دو عامل سعی و خشیت به‌عنوان ملاک‌های برقرار رابطه؛^۴ نمره‌دهی به روابط براساس دو ملاک سعی و خشیت و ملاک استغنا؛^۵ توضیح در مورد اهمیت شناخت توانمندی‌ها، عدم توانایی‌ها، پذیرش صادقانه آنها و ارتباط آنها با معیارهای افراد در برقراری روابط؛^۶ برنامه‌ریزی افراد برای بازسازی روابط خانوادگی و دوستی بر مبنای سعی و خشیت و اهمیت تزکیه.

جلسه نهم و دهم (درمان افسردگی تطبیقی با هدف حرکت از خودبینی به سمت دیگری‌بینی در توجهات و رسیدن به بلوغ عاطفی):^۱ اجرای فعالیت استعاره ترازوی حق و تکلیف و نمره‌دهی اعضا از صفر تا^{۱۰}، به انتظارات خود از همسر و وظایف خود در قبال آنها؛^۲ بحث گروهی پیرامون پیامدهای انتظارات بالا از همسر، در مقابل کمتر دانستن وظایف خود و بیان تجارت شخصی در گروه؛^۳ برنامه‌ریزی افراد برای انجام تعدادی وظایف، بدون انتظار در قبال همسر و مشاهده واکنش همسر و بررسی کیفیت روابط عاطفی بین خود؛^۴ بیان اهمیت تغییر سبک زندگی، به سمت رعایت حقوق دیگران و پرهیز از خودجانبداری؛^۵ تعیین وظایف در قبال خانواده و اطرافیان و بررسی انتظارات آنها به‌صورت واقع‌بینانه و تصمیم‌برای تغییر وظایف.

جلسهٔ یازدهم و دوازدهم (درمان افسردگی ولايتستيز با هدف اعتماد به خدا، به عنوان ولی و مراتب پس از آن طبق دستورات الهی و خلاصه و جمع‌بندی): ۱. بحث گروهی پيرامون پرسش، چه اقداماتی هنگامی که با همسر خود دچار اختلاف می‌شويد، انجام می‌دهيد و زمانی که خودتان به نتیجه نرسيديد، چه می‌کنيد؟ ۲. توضیح لزوم انتخاب حکم برای زندگی و رجوع به او در شرایط اختلاف و مثال اهمیت تقليید در دین؛ ۳. معروفی حکم خود در خانواده توسط اعضا و بيان ویژگی‌های يك حکم خوب، از نگاه اعضاء؛ ۴. يادداشت رفتارهایي که افراد ادعای انجام آن را در رابطه با همسرشان دارند، اما انجام نمی‌دهند و برنامه‌ریزی برای انجام آنها؛ ۵. خلاصه‌ای از تعیيرات مورد انتظار در سبک زندگی از افراد شركت‌کننده در شش حوزه مهم زندگی: ۱. اهداف؛ ۲. پدیده‌ها و مواجهات؛ ۳. رابطه با خدا؛ ۴. حقوق و تکاليف؛ ۵. روابط؛ ۶. رابطه با حکم و ولايت‌پذيری.

ياfته‌های پژوهش

در بخش توصیفی يافته‌ها، می‌توان به نتایج جدول زیر استناد کرد که ميانگين‌های پيش‌آزمون و پس‌آزمون رضایت زناشویی، در زنان و همسران آنها به تفکيک گروه‌ها گزارش شده است. نمرات بالا بيانگر تعارض بيشتر و نمرات پايان ييانگر تعارض زناشویی كمتر است.

جدول ۱: ميانگين‌های رضایت زناشویی در آزمودنی و همسر به تفکيک گروه و آزمون

همسر		آزمودنی		گروه‌ها
كترل	آزمایش	كترل	آزمایش	
۱۹.۳۷	۲۴.۰۷	۲۳.۶۶	۲۵.۰۲	پيش‌آزمون
۱۷.۵	۲۰.۳۸	۲۱.۰۰	۱۹.۳۳	پس‌آزمون

براساس جدول فوق در نمرات هر يك از زوجين در گروه آزمایش، ميانگين پيش‌آزمون بالاتر از آزمون ديگر است. در آزمودنی‌ها، ميانگين به‌دست‌آمده در پيش‌آزمون، برابر ۲۵.۰۲ است. كاهش نمره در پس‌آزمون اين گروه ميانگين نمرات را به ۱۹.۳۳ رسانده است. در همسران آزمودنی‌ها، ميانگين به‌دست‌آمده در پيش‌آزمون، برابر ۲۴.۵۷ است، با كاهش نمره در پس‌آزمون اين گروه، ميانگين نمرات به ۲۰.۳۸ رسيده است. از آنجاکه انتخاب نمونه‌ها، به صورت تصادفي از بين داوطلبان صورت گرفت، بالا بودن ميانگين رضایت زناشویی طبیعی بوده و مسلماً اثرگذاري در بهبود رضایتمندی مناسب، به سطحی بالاتر امری دشوارتر است.

با توجه به اينکه طرح اين تحقیق شبه‌آزمایشي و از نوع طرح دوگروهی ناهمسان با پيش‌آزمون و پس‌آزمون است، برای تحلیل داده‌ها از تحلیل کوواریانس استفاده می‌شود. علت استفاده از تحلیل کوواریانس، كترل تأثير

متغیر کمکی (پیش‌آزمون) است. برای بررسی پیش‌فرض‌های موردنیاز برای اجرای آزمون‌های آماری، به بررسی نرمال بودن توزیع با استفاده از آزمون کولموگروف – اسپیرنف و مقایسه نمرات پیش‌آزمون در دو گروه (گروه آزمایش و کنترل) پرداخته شده است.

جدول ۲: بررسی همگنی شیب‌های رگرسیون در متغیر رضایت‌زنashوبی

مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مقدار F	سطح معناداری
۷۲۰۴	۱	۷۲۰۴	۰.۱۶	۰.۶۸

جدول فوق نشان می‌دهد که تعامل بین متغیر کمکی (پیش‌آزمون) و متغیر مستقل، در سطح $P \leq 0.05$ معنادار نیست. در نتیجه، شیب رگرسیون گروه و آزمون، تقریباً موازی بوده و پیش‌فرض همگنی شیب‌های رگرسیون مورد تأیید است. بنابراین، می‌توان گفت که اثر تعاملی گروه (آزمایش و گواه) و آزمون (پیش‌آزمون و پس‌آزمون) بر متغیر وابسته (رضایت‌زنashوبی) معنادار نیست. بدین ترتیب، استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس مجاز است.

جدول ۳: آزمون اگرودهای مستقل (برای مقایسه متغیرهای پژوهش در پیش‌آزمون گروه آزمایش و گواه)

متغیرها	درجه آزادی	مقدار F	سطح معناداری
رضایت‌زنashوبی	۲۸	۱.۲۷	۰.۲۵
رضایت‌زنashوبی همسر	۲۸	۱.۰۴	۰.۳۱

مقایسه میانگین نمرات پیش‌آزمون دو گروه، با استفاده از آزمون t گروه‌های مستقل صورت گرفته که نتایج آن در جدول بالا گزارش شده است. مقادیر t به دست آمده در خصوص تفاوت میانگین‌ها در گروه‌های مختلف، در سطح $P \leq 0.05$ معنی‌دار نیست. بنابراین، بین نمرات پیش‌آزمون متغیرهای پژوهش در دو گروه، تفاوت معناداری وجود ندارد.

جدول ۴: تحلیل کوواریانس - بررسی اثر متغیر مستقل بر رضایت‌زنashوبی زنان و همسران

جنسیت	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مقدار F	سطح معناداری	اندازه اثر	توان آزمون
زن	۷۷۱۸.۹۳	۲	۳۸۵۹.۴۶	۹.۱۱	۰.۰۰۰۱	۰.۲۴	۰.۹۶
همسر	۶۶۷۰.۲۵	۲	۳۳۳۵.۱۲	۱۱.۶۲	۰.۰۰۰۱	۰.۲۹	۰.۹۹

جدول (۴)، حاکی از این است که در متغیر رضایت‌زنashوبی زنان، مقدار F به دست آمده برابر ۹.۱۱ و همسران ۱۱/۲۶ بوده و در سطح $P \leq 0.01$ معنادار است. با توجه به کاهش نمرة گروه آزمایش در پس‌آزمون (زنان به میزان ۵۶۹ نمره و همسران ۴/۱۹)، می‌توان گفت: مشاوره رشد محور بر رضایت‌زنashوبی شرکت‌کنندگان، در برنامه مشاوره و همسرانشان مؤثر بوده است.

برای آزمون تعیین میزان ارتباط دو متغیر رضایت زناشویی زنان و مردان، از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد و رضایت زناشویی زنان و مردان به طور مثبت و معنی‌داری، با توجه به نتایج جدول زیر $P \leq 0.001$ و $p = 0.040$ معناداری در سطح 0.05 دارند.

جدول ۵: همبستگی رضایت زناشویی زنان و مردان

ضریب تعیین (R^2)	سطح معناداری (Sig)	ضریب همبستگی (R)
۰.۴۰	۰.۰۰۰۱	۰.۶۳

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه به بررسی تأثیر مشاوره گروهی رشدمحور، بر رضایت زناشویی زنان به‌طور مستقیم و رضایت زناشویی مردان به صورت غیرمستقیم پرداخته است. نتایج این پژوهش، تأیید می‌کند که جلسات مشاوره گروهی رشدمحور، که برگرفته از مبانی وحیانی و الهی قرآن کریم است، توانسته میزان تعارضات و نارضایتی زناشویی را به شدت کاهش دهد. یکی از معیارهای رضایت زناشویی، شادی و پایداری در رابطه زوجین است (ر.ک: برشتاین، ۱۳۹۰) که محتواهای نیز حول همین محور می‌چرخد. ماهوی (۲۰۰۵)، بیان می‌کند که افراد بر مبنای دین و مذهب خود ازدواج را به عنوان مسئولیتی برای تمام عمر، وفاداری و تعهد نسبت به همسر، مهرورزی و ایجاد زمینه آرامش برای یکدیگر تفسیر می‌کنند که تأثیر فراوانی بر روابط زناشویی آنها خواهد گذاشت. او معتقد است: دین می‌تواند راهبردهایی را برای حل و فصل مناقشات ارائه دهد و با توجه به ارزش‌هایی که برای افراد خانواده و نحوه رسیدن به آنها مطرح می‌کند، ثبات در روابط زناشویی را ایجاد کند. این ارزش‌ها، فرایندها و روابط بین فردی، افراد را بسیار مطلوب و مثبت می‌کند و می‌تواند بر حل اختلافات زناشویی در خانواده، نقش تعیین‌کننده داشته باشد. در همین راستا، مباحث مطرح شده در جلساتی که به درمان افسردگی ولایت‌ستیزی اختصاص یافته است ضمن تعییر نگرش افراد نسبت به دستورات دین، آگاهی افراد از منابع و مراجع باید و نبایدی آنها در زندگی و توقف اطاعت‌های کورکورانه، بر اطاعت از خداوند، به عنوان مرجع و ولی، که باید به او اعتماد کامل داشت و مراتب پس از او (پیامبر، امام معصوم و حکم)، که خداوند بدان سفارش کرده است، تأکید می‌کند. بنابراین، باور و ارزش‌های الهی، مبنای راهبردها برای حل مناقشات هستند. همچنین، انسان‌ها می‌توانند قدرت خارق العاده معنوی را با ایمان به خدا و گرایش‌های معنوی در خود ایجاد کنند. این قدرت، می‌تواند آنها را در تحمل سختی‌های زندگی یاری دهد (کجباف و رئیس‌پور، ۲۰۰۸)؛ چراکه افراد در زندگی زناشویی به خداوند به عنوان، تکیه‌گاهی استوار و قوی نگاه می‌کنند و تلاش می‌کنند در مسیر رضایت الهی زندگی کنند.

با توجه به آنچه از ویژگی‌های زنان در ابتدا بیان شد، آنان گشودگی معنوی بیشتری، نسبت به مردان دارند. بخشی از نکات جلسه مشاوره گروهی رشدمحور نیز که با محوریت درمان افسردگی معنوی و معنویت‌افزایی مطرح می‌شود، به رفتارهای ذاکرانه و عمل مناسب با باور، در روابط بین فردی و به طور خاص رابطه با همسر می‌پردازد. رفتارهای ذاکرانه، تمام رفتارهای فرد است که باتوجه به هدف، باور و ارزش‌های فرد شکل می‌گیرد و براساس دستورات خداوند، در برخورد با مسائل گوناگون زندگی افراد است و او را در جهت رسیدن به اهداف غایی یاری می‌کند؛ رفتارهایی که موجب عمق‌بخشی رابطه و اتصال با خدا خواهند شد، به طوری که فرد با اصلاح رابطه خود و خدای خویش، روابط با همسر خود را در مسیر این رابطه عمودی می‌بیند. از مهم‌ترین اعمال ذاکرانه سفارش‌شده در دین اسلام، نماز است که به‌واسطه آن افراد می‌توانند عمق رابطه با خداوند را درک کنند و از این ظرفیت عظیم، در مسیر رسیدن به اهداف زندگی و پایه‌ریزی روابط خود استفاده کنند. محققان در پژوهش‌های خود، تأثیر معنویت و اعمال مذهبی، مانند نماز و دعا به عنوان عامل پیش‌بینی کننده رضایت زناشویی، تأیید کرده‌اند و معتقد‌ند: این اعمال و اعتقادات موجب افزایش بخشایش زوجین و تمهدات ارتباطی به دلیل اعتقاد به پاسخ‌گویی در برابر خدا خواهد شد (فینچام و همکاران، ۲۰۰۸). همچنین، نتایج این پژوهش همسو با پژوهش پرسler (۲۰۱۴)، مبنی بر ارتباط مثبت و معنادار بین فعالیت‌های مذهبی شخصی و حضور در کلیسا با صمیمیت معنوی، جنسی، عاطفی و سازگاری زناشویی و پژوهش مایر (۲۰۱۵)، مبنی بر میانجی‌گری نماز و بخشش در رابطه بین دلبستگی به خدا و رضایت زناشویی است.

محققان لیسن (۱۹۹۴) و آدلر و کاسل (۱۹۹۲) (اختاری و همکاران، ۱۳۸۰) معتقد‌ند: مذهب به معنای وسیع کلمه موجب تعديل آثاری می‌شود که پس از بحران‌های شدید در زندگی افراد به وجود می‌آید. یکی از راه‌های مبارزه با مشکلات را اعتقادات معنوی بیان می‌کند. به نظر آپورت نیز جهت‌گیری مذهبی درونی، همان گرایش به انجام اعمال و تفکرات مذهبی است. نوعی تعهد و انگیزشی فراگیر است که غایت و هدف دارد، نه وسیله دستیابی به اهداف فردی و درونی و پیش‌بینی کننده معناداری برای متغیر سازگاری زناشویی است (حسینی‌نسب و همکاران، ۱۳۸۸). درواقع، افرادی که اعمال مذهبی آنها از عقیده و علم آنها سرچشمه می‌گیرد و به تعالیم مذهبی، در دین خود صادقانه عمل می‌کنند. سازگاری زناشویی بیشتری در آنها پیش‌بینی می‌شود. محوریت جلسات، با موضوع درمان افسردگی سرشکستگی نیز با در نظر گرفتن اهداف متعالی و غایی در مسیر هدف خلقت الهی انسان، برنامه‌ریزی برای رسیدن به این اهداف و معنابخشی به زندگی، زمینه رشد در مسیر واقعی را برای انسان فراهم می‌آورد، به طوری که می‌تواند روابط افراد، بهویژه زن و شوهر را نیز تحت پوشش اهداف فطری وجودی انسان قرار دهد و معیار برقراری روابط را براساس تعهدی الهی بداند، نه مقاصد فردی. به طور کلی می‌توان گفت: ایمان و مذهب از دو راه می‌تواند زمینه استحکام و ثبات خانواده را فراهم کند: نخست، تحکیم و تقویت مبانی اخلاق فردی.

دوم، تأثیر معنویت و مذهب در معنابخشی به زندگی فردی و ایجاد حس رضایت در افراد است (آقایپور و همکاران، ۱۳۹۰). با توجه به این امر که مدیریت روابط خانواده با دیگران، می‌تواند بر روابط زوجین اثرگذار باشد، درمان افسرددگی انزواجی یکی از انواع افسرددگی‌ها از منظر قرآن است که توانسته روابط افراد را بهبود ببخشد. در مباحث حاوی این درمان، ضمن فراهم کردن زمینه آگاهی افراد از معیارهایی که برای برقراری روابط با دیگران دارند، ملاک‌های حقیقی در شکل‌دهی روابط و قضاوت‌ها را در ارتباط با دیگران و همسر، به افراد می‌آموزد. معیار حقیقی در روابط، سعی و خشیت افراد است؛ افرادی که دارای ایمان واقعی هستند. افرادی هدفمند و اهل تلاش و امید هستند. تواضع و انعطاف بالایی دارند و اهل کندی و نخوت نبوده و در مسیر الهی گام برمی‌دارند (فیاض، ۱۳۹۶، ص ۲۳۶-۲۴۴) بنابراین، همسر و سایر اعضای خانواده تحت تأثیر این معیارها در برقراری روابط قرار گرفته و این ویژگی‌ها، در آنها نیز تقویت می‌شوند. ارتباط با این افراد، زوجین را به سمت شناخت نعمتها و الطاف الهی در رابطه زناشویی سوق می‌دهد و نحوه ارتقا و استفاده درست از آنها را به مشورت می‌گذارد و افسرددگی انزواجی را که ناشی از مقایسه خود با دیگری و پایین‌تر دیدن خود و حسرت و حسادت نسبت به آنهاست کاهش می‌دهد. کاپلان و مادوکس (۲۰۰۲) معتقدند: رضایت زناشویی یک تجربه شخصی در ازدواج است که تنها بهوسیله خود، فرد در پاسخ به میزان لذتی که از رابطه زناشویی می‌برد، قابل ارزیابی است و بر این باور هستند که رضایت زناشویی به انتظارات افراد بستگی دارد. انتظارات و توقعات در روابط با همسر، یکی از عوامل مهم در رضایت زناشویی است. در جلساتی که با محوریت درمان افسرددگی تطبیقی (خودجانبداری) برگزار شد، افراد از انتظارات منطقی و غیرمنطقی در روابط و وظایف حق - تکلیفی با اطرافیان خود، آگاه شدند. بنابراین، شاخص انتظارات، براساس معیارهای منطقی دین اسلام صورت‌بندی می‌شود. درحالی که ارتباط معکوس انتظارات غیرمنطقی، با رضایت زناشویی در پژوهش شرکر و کوچ شرکر (۲۰۰۸) نیز تأیید شده است.

در آیه ۳۴ سوره «احزاب»، خداوند خطاب به همسران پیامبر، دانشمند شدن را به عهده زنان می‌گذارد که به جای اینکه بخواهند توان و وقت خود را صرف کارهای اجتماعی و فیزیکی سخت کنند، به جای آن، حکمت بیاموزند و از آنجاکه ریشه حکمت تعقل است، بیانگر ظرفیت و استعداد آموختن علم و حکمت در زنان است که آن را از خداوند به ودیعه گرفته‌اند (ر.ک: جمعیت زنان جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۶۸). با توجه به ویژگی‌هایی که برای زنان در متن آورده شده، این گروه می‌توانند به آسانی بر اعضای خانواده و پس از آن، در جامعه مؤثر واقع شوند. همان‌طور که نتایج این پژوهش، نشان داد رضایت زناشویی مردان، تحت تأثیر افزایش رضایت زناشویی زنان، رشد معناداری داشته که همسو با مشاهدات سلسی (۱۹۸۸)، در باب خانواده درمانی سیستمی است؛ نشان می‌دهد که هرگونه تغییر یا حرکت هریک از مؤلفه‌ها، می‌تواند بر کل آن مؤثر واقع شود. در عین حال، می‌توان این تغییر را تا حدودی از طریق تغییر سایر اجزای آن نظام تبیین کرد و در

الگوی تعاملی هر خانواده تغییراتی به وجود آورد که نشان از کلیت نظام خانواده دارد (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۱۳۸۹، ص۶۱). دین داری و اعتقادات مذهبی نیز می‌تواند در طولانی مدت و بیشتر در سال‌های بعدی ازدواج و کمتر در اوایل ازدواج، تأثیر مثبتی بر رضایت زناشویی و ارتباط مثبت زوجین، بهویژه همسر سالم و بدون اختلال روان‌نحوی داشته باشد (سالیوان، ۲۰۰۱، ص۱۱۱). همچنین، بهصورت کلی مردها در رابطه با مسائل دینی، از زن‌ها تبعیت غیرمستقیمی دارند (باهر، ۱۳۸۳، ص۱۱۱). بنابراین، طبق یافته‌های بهدست‌آمده، افزایش رضایت زناشویی زنان و سپس همسرانشان، مطالعات گذشته محققان را تأیید کرد.

باتوجه به ارزش قرآن، به عنوان منبع غنی وحیانی و الهی، که در دستان ماست، شایسته است که پژوهشگران با تدبیر در سوره‌های دیگر قرآن کریم و کشف علل و درمان اختلالات روانی و آزمودن آن، جهت تأیید علمی این نظریات، نسبت به تولید علم، تغییر نگرش و سبک زندگی در جوامع اسلامی، که زمینه برای پذیرش آن مهیا است، اقدام کنند. پژوهشگران در آینده، بهتر است برای ایجاد رازداری و اعتماد در جلسات مشاوره گروهی و استفاده از زوجین جوان‌تر و ارتباط مستقیم با نمونه‌ها، از روش‌های دیگر، همانند روش اینترنتی برای جذب نمونه استفاده کنند. بهتر است که در تحقیقات آتی، اثربخشی این بسته مشاوره‌ای بر متغیرهای وابسته و مهم دیگری در زندگی اجرا شود. پیشنهاد می‌شود که بسته مشاوره گروهی رشدمحور، برای عموم افراد سالم برای پیشگیری و افراد افسرده جهت درمان، زوجین سازگار جهت پیشگیری از نارضایتی، بهویژه زوجین ناسازگار با شرایط مختلف جهت تعیین‌پذیری بیشتر اجرا گردد. از این‌رو، حیث اجرای آن در تمام مکان‌ها، مانند بهزیستی، سرای محله، مراکز مشاوره، هلال احمر، حوزه‌ها، مدارس و مساجد پیشنهاد می‌شود.

منابع

- آریامنش، صابر و همکاران، ۱۳۹۲، «مقایسه تمایزیافتگی بین زوج‌های رضایتمند و زوج‌های دارای تعارض زناشویی در شهر بندرعباس»، پژوهش‌های روانشناسی بالینی و مشاوره، ش ۳ (۱)، ص ۸۱-۹۸.
- احمدی، خدابخش و همکاران، ۱۳۸۵، «بررسی رابطه بین تقیدات مذهبی و سازگاری زناشویی»، خانوادهپژوهی، ش ۲ (۵)، ص ۵۵۷-۶۷.
- آقابور، اسلام و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی رابطه بین دستورات قرآنی با رضایتمندی زناشویی در خانواده (مطالعه موردی: خانواده‌های ساکن شهر مرند)»، قرآن و طب، ش ۳، ص ۷۷-۸۱.
- بازرگان، عباس و همکاران، ۱۳۸۳، روشن تحقیق در علوم رفتاری، تهران، آگاه.
- باهر، حسین، ۱۳۸۳، رفتارشناسی زنان موفق، تهران، خیام.
- برشتاین، فیلیپ، ۱۳۹۰، زناشویی درمانی از دیدگاه رفتاری ارتباطی، ترجمه حسن سیدپور و همکاران، ج ۲، تهران، رشد.
- بهرامی احسان، هادی و همکاران، ۱۳۹۲، «تبیین ریشه‌های افسردگی از منظر سوره مبارکه غاشیه؛ تمرکز بر نقش رفتارهای بی‌حائل»، فرهنگ در دانشگاه اسلامی، ش ۱، ص ۳۷۲-۳۹۷.
- بهرامی احسان، هادی و همکاران، ۱۳۹۵، معناشناسی افسردگی از منظر قرآن (پیشنهاد الگویی برای پژوهش‌های قرآنی در حوزه روانشناسی)، تهران، دانشگاه تهران.
- پروین، ستار و همکاران، ۱۳۹۱، «عوامل جامعه‌شناختی مؤثر در طلاق عاطفی در بین خانواده‌های تهرانی»، مطالعات راهبردی زنان، ش ۱۴، ص ۱۱۹-۱۵۳.
- پروین، ندا و همکاران، ۱۳۹۳، «تأثیر جلسات آموزش مهارت‌های زندگی بر وضعیت رضایت زناشویی کارکنان پرستاری زن شاغل در بیمارستان هاجر شهرکرد: یک مطالعه کارآزمایی بالینی»، پرستاری و مامایی، ش ۳، ص ۳۷-۴۶.
- پورحیدری، سپیده و همکاران، ۱۳۹۲، «تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر رضایت جنسی و زناشویی در زوج‌های جوان»، دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، ش ۱۴، ص ۱۴-۲۲.
- شنايدر، باقر، ۱۳۷۸، مقایس‌های سنجش خانواده و ازدواج، ج ۲، تهران، بعثت.
- جمعیت زنان جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۶۸، تکشی گذر راه مقام زن در جهان آفرینش، تهران، هاد.
- حسینی زند، مهناز و همکاران، ۱۳۹۱، «اثربخشی زوج درمانی بر اساس آموزه‌های اسلامی بر صمیمیت جنسی زوج‌های مراجعه‌کننده به کلینیک نیکان شهر تهران»، یافته‌های نو در روانشناسی، ش ۸ (۲۵)، ص ۳۷۲-۳۹۶.
- حسینی نسب، داوود و همکاران، ۱۳۸۱، «بررسی رابطه بین جهت‌گیری مذهبی و سازگاری زناشویی»، پژوهش‌های نوین روان‌شناسی، ش ۱۴، ص ۴۲-۶۹.
- حیرت، عاطفه و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی اثربخشی زوج درمانی اسلام محور بر خوش‌بینی زوجین شهر اصفهان»، پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری، ش ۱ (۱)، ص ۲۹-۲۲.
- خدایاری فرد، محمد و همکاران، ۱۳۸۶، «رابطه نگرش مذهبی با رضایتمندی زناشویی در دانشجویان متاهل»، خانوادهپژوهی، ش ۱۰ (۳)، ص ۱۱-۲۰.
- دانش، عصمت، ۱۳۸۹، «افزایش سازگاری زناشویی زوج‌های ناسازگار با مشاوره از چشم‌اندازی اسلامی»، مطالعات روان‌شناسی، ش ۲ (۶)، ص ۱۵۷-۱۸۶.
- زهتاب نجفی، عادله، ۱۳۸۸، بررسی و مقایسه میزان بخشودگی در زوجین با رضایت زناشویی بالا و زوجین در معرض طلاق در شهرستان کرمانشاه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، تهران، دانشگاه الزهراء.
- سدات، محمدعلی، ۱۳۶۱، «خصوصیات روح زن»، تهران، نهضت زنان مسلمان.
- سازمان ثبت احوال جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۶، آمار ازدواج و طلاق و نسبت آنها، در: www.Sabteahval.ir.
- ستیر، ویرجینیا، ۱۳۸۴، «آدم‌سازی در روانشناسی خانواده، ترجمه پهروز بیرشک»، تهران، رشد.
- سوزنجی، حسین، ۱۳۹۴، روایت مطهر؟ تأملی در اندیشه‌های شهید مطهری: مباحث خانواده و روابط زن و مرد، تهران، تهران، دانشگاه امام صادق.

- عباسی، علی و همکاران، ۱۳۹۰، «تعیین تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر رضایت زناشویی زنان متاهل و شاغل شهر دوگنبدان» ارمنان دانش (مجله علمی پژوهشی علوم پژوهشی دانشگاه یاسوج)، ش ۱۶، ص ۵۸۷-۵۹۴.
- غفرانی، محمدجعفر، منتشرشده، هنر زن بودن.
- غفرانی، محمدجعفر، ۱۳۹۶، فردای ازدواج: آشنایی با مهم‌ترین مباحث فردای ازدواج، تهران، قرآن و اهل بیت.
- فیاض، فاطمه و همکاران، ۱۳۹۴، «ساخت مقدماتی مقیاس تشخیصی افسردگی مبتنی بر سوره‌های قرآن کریم»، مطالعات اسلام و روانشناسی، ش ۹، ص ۱۵۳-۱۸۰.
- فیاض، فاطمه و احمد رضا اخوت، ۱۳۹۷، درمانگری افسردگی مبتنی بر قرآن (راهنمای ویژه متخصصان روانشناسی و مشاوره)، تهران، قرآن و اهل بیت.
- فیاض، فاطمه، ۱۳۹۶، طراحی مدل اکتشافی اختلال افسردگی از منظر قرآن کریم و بررسی اثربخشی الگوی درمانی مبتنی بر آن، رساله دکتری، رشته روانشناسی سلامت، تهران، دانشگاه تهران.
- گری، جان، ۱۳۸۹، زنان و نووسی و مردان میریخت: زن، مرد، ارتباط، ترجمه مهدی قراچه داغی، چ نهم، تهران، دایره گلدنبرگ، ایرنه و هربرت گلدنبرگ، ۱۳۸۹، خانواده درمانی، ترجمه سیامک نقش‌بندي، حمیدرضا حسین‌شاهی برواتی و الهام ارجمند، ج چهارم، تهران، روان.
- مختراری، عباس و همکاران، ۱۳۸۰، «رابطه جهت‌گیری مذهبی با میزان تنیدگی»، روانشناسی، ش ۱۷، ص ۵۶-۶۷.
- میرزاده، رقیه و زهرا مرادی، ۱۳۹۵، «بررسی اثربخشی آموزش همدلی برآورده میزان شادکامی و رضایت زناشویی زوجین مراجعة‌کننده به مراکز مشاوره شهرستان ذوقول»، در: دومنین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های کاربردی در علوم تربیتی و مطالعات رفتاری و اسیب‌های اجتماعی ایران، تهران، مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی سروش حکمت مرتضوی.
- ویکی پدیا، در: <https://fa.wikipedia.org/wiki>
- Bali, A. Dhingra, R. & Baru, A, 2010,"Marital adjustment of childless couples",*Journal of social science*, N. 24(1), p. 73-76.
- Edalati, A. & Redzuan, M.R., 2010, "Perception of woman towards family values and their marital satisfaction", *Journal of American Science*. N. 6 (4), p. 132-137.
- Fincham, F. D, et al, 2008, "Spiritual behaviors and relationship satisfaction: A critical analysis of the role of prayer", *Journal of Social and Clinical Psychology*, N. 27(4), p. 362-388.
- Kajbaf M, Raiespour H, 2008, "Relation between religious attitude and mental health among female students in Isfahan", *Qrtly Islamic & Psych Studies*, N. 1(2), p. 31-43.
- Kaplan, M & Maddux, J.E., 2002, "Goals and marital satisfaction: perceived support for personal goals and collective efficacy for collective goals", *Journal If Social and Clinilcal Psychology*, N. 21 (2), p. 157-164.
- Litzinger, S. & Gordon, K. C, 2005, "Exploring relationships among communication, sexual Satisfaction, and marital satisfaction", *Journal of sex & marital therapy*, N. 31(5), p. 409-424.
- Mahoney, A, 2005, "Religion and Conflict in Marital and Parent-Child Relationships", *Journal of social issues*, N. 61(4), p. 689-706.
- Maier, C.M, 2015, "Feminist-informed emotionally focused couples therapy as treatment for eating disorders", *The American Journal of Family Therapy*, N. 43, p. 151-162.
- Marsh, R. & Dallos, R, 2001, "Roman Catholic couples: Wrath and religion", *Family Process*, N. 40(3), p. 343-360.
- Presler, B, 2014, *Religiosity, Marital Adjustment, and Intimacy*, George Fox University.
- Sheras, P. L. & Koch-Sheras, P. R, 2008, "Commitment first, communication later: Dealing with barriers to effective couple's therapy", *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 38(3), 109-117.
- Sullivan, K. T, 2001, "Understanding the relationship between religiosity and marriage: An investigation of the immediate and longitudinal effects of religiosity on newlywed couples", *Journal of family psychology*, N. 15(4), p. 610-626.
- Zwicker, A. E, 2013, *Understanding divorce in the context of stepfamilies*, Doctoral dissertation, University of British Columbia.